

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačnje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Odgovor na g. poslanca dr. Mosché-ta razpravo glede kranjske zemljišne odveze.

Kar se je že dlje časa pripravljalo, nameravano ozdravljenje zemljišne odveze kranjske, prišlo je na dan. Vsa čast velečenjenemu g. poslancu dr. Mosché-tu, da je stvar sprožil in na dan spravil projekt, s katerim so se že pečali finančnega odseka člani, kateri se je v obče že večkrat premišljeval in kateri tedaj mi je povod, da z nezaupanjem stopim pred to vprašanje in da mi nedostaje vere v radikalno rešitev zemljišne odveznega vprašanja.

Ni me volja na tem mestu rekriminacij delati in spuščati se v dolge predgovore, da ne vzbudim katero koli sumničenje, da ne zgubim preveč časa in prostora za nepopolna premišljevanja ali da bi se mi celo očitala pristranost, — temveč preidem do stvari same ter moram reči, da že iz površnega računanja previdim, da vse pred nami ležeče lažske kombinacije končno imajo za našo deželo, za naše davkoplačevalce ničev rezultat. Že na prvi pogled usili se nam vprašanje, je li kranjska dežela v resnici tako borna, rekel bi na propadu, na

beraški palici, da bi se morale tisočere niti, ki nas po težko razrušljivih pogodbah glede zemljišne odveze vežejo na državo, kar na mah strgati, da je še le po preteku celih 36 let neznosno postalo, kar se ima že čez 9 let izvršiti, in da bi morali leta 1876 z državo sklenjeno tako ugodno pogodbo razveljati in to vse — hranilnici na ljubo, katera ne ve kam s svojim obilnim denarjem? Ni li nekaj vredno, da uživamo že 10 let državno posojilo, znašajoče čez jeden milijon in ga bomo še blizu 21 let uživali brezobrestnega, da dobivamo vsako leto podarjeno subvencijo letnih 175.000 gld., katero bi morali porabljeni za amortizacijo in obresti hranilničnega posojila, ni li nepotrebno, da hočemo še svojim vnukom nakladati bremena, katerih se v krajšem času lahko otresemo, in konečno, nemamo li opravilne nade, da nam bo hotela naša gotovo skrbna vlada leta 1895, ko bode zemljišna odveza razmotana, olajšati poplačevanje našega takratnega dolga s tem, da ga, ali primerno zniža, ali da obresti odpíše itd., saj nam je država odpisala zemljišnega davka veliko svoto, nam je pod roko segla z omenjenimi subvencijami, in gotovo še ni in ne bo pozabila, da je uboga Kranjska toliko let plačevala previsoke davke, država pa tudi ne sme pozabiti, da je ona dolžna pasivnim z odvezam. pomagati do ravnotežja, ker je prevzela zanje jamstvo. Tedaj vseh teh ugodnih okoliščin, vseh nad naj se iznebimo za negotov dobiček, za Danajsko darilo, kakoršnih smo žalibože že vajeni in jih moramo še vedno prenašati. Iz tega naj, dragi rojaki, posamejno zaključek, da v resnici treba najnatančnejega, vsestranskega strokovnjakega preudarka, kar nam g. dr. Mosché sam nasvetuje, predno da pride ta velevažna stvar do ugodne in pravične sodbe. Obžalujemo, da takoj v uvodu poročila pogrešamo popolneje zgodovine naše zemljišne odveze, da bi občinstvo vedelo lažje presojati, kje da leži jedro in kje da so iskati pravi vzroki dozdevno neugodnega razvitka dotičnega zaklada.

Odveznina kranjske dežele namreč znašala je (poslužujemo se le okroglih števil) 13 milijonov, od katerih spadala je tretjina na posestnike grašake ter je odpadla, za dve tretjini pa skupaj nad 9 milijonov so se obveznice (obligacije, dolžna pisma) izdelale s skupnim solidarnim jamstvom državnim in deželnim. Cela okškodnina je bila očitno prevelika, poleg tega je bil načrt poplačevanja tega dolga

(Tilgungsplan) jako neprevidno izdelan. V prvih najvažnejših časih, ko bi se bilo moralo kaj prištediti, to je od l. 1850 počenši do dobe, ko so se deželni odbori ustanovili, oskrbovala je država sama ta fond ne ravno posebno spretno, rekel bi, da takrat naša finančna politika ni bila povsem tako razvita, kakor sedaj. Kranjska je bila jako občutljivo odškodovana, ker je morala od obligacij zemljišne odveze ustanovljenih 1. novembra 1851 in v srečkanje spravljanih tedaj oživljenih še le z letom 1854 vse od l. 1848 to tega zadnjega časa narastle obresti, tedaj za ves ta pretekli čas poplačati, ne manj občutljivo je tudi za zemljišno odvezo bilo, da je država naložila dohodniki davek, preje 7 pozneje 10% na kupone ali obresti, mesto da bi se bile dežele s tem okoristile. Konečno si nobena politična stranka ni upala stopiti pred svoje volilce s tolikim zvišanjem doklad, da bi bilo možno doseči ali vzdrževati ravnotežje v izdatkih in dohodkih zemljišne odveze. Nasledek tega je bil, da se je kmalu uvidelo, — da če se tem načinom nadaljuje bomo imeli ob končnem letu 1895 skoro ravno toliko dolga na tej odvezi, kakor s pričetkom ali vsaj blizu 8 milijonov in le mali del bi se poplačal. To neugodno stanje je napotilo mnogo patrijotov, da so resno premišljevali, kako tej nezgodi v okom priti. Izdelavali so se razni načrti, a nobeden ni bil goden, hoteli so najeti posojila, a ta ukrep ni našel najvišjega potrjenja, ker privatne banke ne podajajo zadostnega jamstva, tedaj vse zaman. Gorenjo-avstrijski deželni odbor, da navedem le jedno izmed istih pasivnih kronovin, poskušal je dobiti primerne posojila od države same, a ni bil uslišan. Mnogokrat se je mislilo podaljšati obroke na izsrečkanje obligacij, a vse kombinacije, vse take dobre misli našle so odločen odziv, da se sklenjene pogodbe ne dajo tako lahko kratko malo zrušiti. Naposled se je vendar le posrečilo, pripraviti finančni erar, da se je jel spuščati se v dogovor s kranjskim deželnim odborom in po vsestranskem prizadevanji naših domoljubov, mej katerimi je na odličnem mestu imenovati slavni dr. Janez Bleiweis, se je posrečilo jako povoljen uspeh doseči. Po pogodbi leta 1876 je država nam odpisala zaostalih obresti blizu 200.000 gld. premenila je narastli dolg čez 1 milijon v brezobrestnega, s čemer bomo prištedili na obrestih več kot 1 milijon, in privolila je v letno subvencijo 175.000 gl. kar je za 19 let

LISTEK.

Carigrad

(Po D' Amicis-u.)

(Dalje.)

Predmestje Piripaša.

Od Okmejdana proti Zlatemu rogu prideva v drug majhen predel muselmski, ki se imenuje Piripaša, morebiti po onem slovitem velikem vezirji Selima I., ki je vzgojil Solimana velikega. Piripaša leži nasproti judovskemu predmestju Balati, na drugem bregu Zlatega roga. Srečala nisva nobenega človeka, razen jednega psa in jedne turške beračice. Ta samota nama je dajala priložnost natanko pregledovati stavbe tega predmestja. Res čudna stvar. Pojdi v to predmestje, ali v katerikoli drugi del Carigrada, videvši ga z morja ali z drugih višin, boš čutil taisto, kakor oni, ki iz lože nad pozornico gleda ples, videvši ga poprej iz prizemlja: ne bo moči zapopasti, da skupina tolikanj cunjastih

in grdih stvari more imeti toliko omamljivost. Mislil, da ni mesta na svetu, kjer bi bila lepota tako zgolj navidezna, kakor v Carigradu. Ako gledaš Piripašo iz Balate, je mično mestece, živo našarjeno, ovenčano z nasadbo, ki se kakor vila zrcali v Zlatem rogu ter budi tisoč podob blagotnosti. Pa stopi vanj — vsega je zmanjkalo. Nič družega, ko grobe grdotne hiše, grobo pomalane kakor sejmovske deskane; ozka in blatna dvorišča, ki so videti kakor čarovniška zakotja, prašne smokve in ciprese, po vrtovih vse polno okršine, ulice zapuščene: povsod reva, smrad, žalost. Pojdi pa na kakov breg ali pa skoči v čoln, mahni pet ali šestkrat z veslom, pa imaš sanjarsko mesto v polnosti krasote in ljubkosti.

Judovsko predmestje Haskjöv.

Dalje greva, zmeraj vzdolž Zlatega roga, ter prideva dolu v drugo predmestje, veliko, obljudeno, čudne zunanosti, kjer koj pri prvem stopaji opaživa, da nisva več mej muselmani. Na vseh straneh je videti kope otrok, nagrjenih, hrastavih, valjajočih se po tleh; stare babe, gnjusne, pošastne, ki

suhih rok opravljajo dela na pragu hiš zraven stare železnice in obrabljenega ropotovja; moški, nečedni zaplahtani v dolge umazane halje, s koščeki robca, ovitega okolu glave, ki skoro tatinski lazijo okolu zidov; shujšani obrazi na oknih; cunje viseče mej hišami: gnusoba in blato povsod. To je Haskjöv, judovsko predmestje, gëto na severnem obrežju Zlatega roga, ki leži proti gëtu nasprotnega obrežja. Ob času krimske vojske sta bila še oba judovišča sklenjena z lesenim mostom, kateremu pa zdaj niti sledu ni. — Tukaj se začneja spet nova vrsta orožaren, vojnih učilnic, vojaren in vojaških vadilišč, vse to se razteza skoro do konca Zlatega roga. Toda tega nisva videla nič, ker niso dopuščale niti noge niti glava. Stvari, ki sva jih videla, so se v glavi že mešale. Zdelo se nama je, da potujeva že teden dni. Mislila sva na daljno Pero z nekim lahkim kopnenjem; pa bi se bila vrnila, ko bi naju ne bila prečila na starem mostu storjena namemba, in ko bi me Junk ne bil ohrabil, kakor navadno, zapevši veliko stopajnico iz Aïde.

(Dalje prih.)

računjeno zopet vredno blizu 3 $\frac{1}{2}$ milijone, kratko rečeno, podarila nam je skoro 5 milijonov, in ko- nečni dolg bode znašal mesto 8 le 3 milijone ter se te smemo plačati še le v daljnih 12 letih. Korist- neje pogodbe si za našo deželo ne moremo misliti, vender pa se g. poročevalec ne more vzdržati, da ne bi premnogokrat govoril proti njej in jej očital ostrost in teže, katere bi bile iz nje nastale. Mali pogoj, da se moramo odločiti za nekaj minimum doklade, to ga vznemirja, ne pomislivši, da država s svojega stališča kot varovalka koristi cele monar- hije ni mogla drugače storiti, nego da si je poleg velikih skazanih dobrot pridržala gotovo varnost glede poplačevanja deželne dolga. Ni torej stro- gost imenovati, kar je bila naravna posledica po- godbe in nevhvaležnost bi bila od naše strani, če bi polnim srcem ne pripoznavali dobrohotnosti države. Da ona na priliko vlani ni privolila v znižanje mi- nima od 16 na 15% kaže le, da hoče dosledna ostati, in pravo ima če si znabiti misli, da mesto v dosego ravnotežja zvišati doklade jih bočemo še znižati, in če nas je resna volja ugodno razvozljati zemljišno odvezo, bi raji onih 3%, katere smo od- pisali pri deželnem zakladu naklonili odvezi ter se s tem otrsli naglasenega teškega jarma odvisnosti od države.

Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. novembra

V odseku za vnanje zadeve **ogerske** dele gacije je grof Andrassy se odločno izrekel proti kandidaturi kneza mingrelskega za bolgarski prestol. Rekel je, da treba skrbeti, da Bolgarija ne pride v konflikt z novim knezom. Kneza bi se Bolgari težje znebili, kakor so se generala Kaulbarsa. Za- tegadelj vlasti ne smejo kneza mingrelskega usilje- vati Bolgarom. Sicer bi se pa tudi popolnem ne strinjalo z Berolinskim dogovorom, da bi postal bol- garski knez neposredni podložnik ruskega carja. On tedaj obsoja kandidato kneza mingrelskega, ker bi samostojnost Bolgarije s tem prišla v nevarnost. Potem se je še več družih govornikov izreklo proti kandidaturi kneza mingrelskega. Kalnoky ju najbrž ti govori neso ugajali, zato jih tudi oficijalno poro- čilo ne omenja.

„Politik“ je sprožila misel, da bi se zjedini- li tržaški, istrijski in goriški deželni zbor v skupen **ilirski** deželni zbor, da bi državi verni slovanski elementi dobili prevago in da bi Nemci v Trstu in Gorici tudi dobili besedo. Slednjim so sedaj usta zamašena.

Finančno ministerstvo poslalo je vpra- šalno polo vsem finančnim ravnateljstvom zastran preneemb o časniškem koleku.

Vnanje države.

Vsa diplomacija bavi se sedaj z **bolgarskim** vprašanjem in jo precej upanja, da se bodo ta stvar ugodno poravnala. Velevlasti so voljne priznati ruskega kandidata, kneza mingrelskega, ako slednja le prizna sedanje bolgarsko veliko sebranje. Car se sicer še ni odločil za to, a evropska diplo- macija se nadeja, da se ne bode obotavljati priznati sebranja, ko bode prepričan, da bode volilo ruskega kandidata. Poprej pa mora odstopiti sedanje regent- stvo, da tako dobi Rusija nekako zadoščenje. Bol- garom knez mingrelski nikakor ne ugaja, a ga bodo volili če le veleslasti poprej priznajo popolno zjedi- nenje obeh Bolgarij.

Sedaj se dobro ve, da je Nemčija prevzela varstvo **ruskih** podložnikov v **Bolgariji**, Fran- cija pa v **Vzhodni Rumeliji**. Znan pa ni še vzrok, čemu je Rusija varstvo svojih podložnikov izročila dvema državam. Oficijozno glasilo ruske vlade „Journal de Saint-Petersbourg“ je to stvar razlagalo s tem, da Nemčija v Vzhodni Rumeliji nima konzulov. Ta vzrok pa nikakor ni zadosten, kajti nemški konzul varuje tudi nemške podložnike v Vzhodni Rumeliji, in bi tedaj ravno tako lahko varoval tudi ruske. Nekateri pa mislijo, da je Rusija izročila varstvo svojih podložnikov zatega- delj dvema državam, da pokaže, da ne priznava zjedinjenja Bolgarov. Nemški listii pa hočejo vedeti, da je Giers bil sprva naprosil Nemčijo za varstvo, car je pa pozneje sam naprosil Francijo. Ko je Giers to izvedel, obrnil se je do velicih knezov, da pre- govoré carja, da prekličé svoj sklep. Velikim kne- zom se je posrečilo carja preveriti, da se ne sme Nemčija tako prezirati. Car in veliki knezi so se sporazumeli, da se varstvo ruskih podložnikov v Bolgariji izroči Nemčiji, v Vzhodni Rumeliji pa Franciji.

Bleichröder bode vender **Rusiji** preskrbel posojilo, 75 milijonov rubljev. V kratkem se bode podpisala dotična pogodba. S tem posojilom bode si ruska vlada pokrila letošnji primanjkljaj. Rusija ima letos več milijonov primanjkljaja, ker si je omislila več novih ladij na Črnem morji in zgradila mnogo strateško važnih železnic. — Oskrbnik car- skih posestev na Poljskem, grof Wielopolski, dobil je nalog nakupiti več posestev za carsko rodovino

na Poljskem. Ruski plemenitniki nekda tudi name- ravajo nakupovati posestva na Poljskem. Rusi ne zaupajo Poljakom, ko bi prišlo do vojne z Nemčijo ali Avstrijo, in hočejo zategadelj podkrepiti ruski element na zapadni meji. Na kupljenih posestih bodo namreč naselili ruske kmete. Dežele ob kitajski meji bode Rusija razdelila v dve vojaški guberniji. Uprava omenjenih gubernij bode povsem vojaška, podobna upravi nekdanje avstrijske vojaške krajine. Guber- niji bode razdeljeni v 22 polkovnih okrajev. Sled- nji vojak dobil bode nekaj zemlje, orožje in stre- livo, v vojni in ob nemirih pa tudi plačo. Vsak polk bode sestavljen iz pešcev, konjikov in lahkega topništva. Konjiki si bodo morali sami omisliti konje.

Mej **Italijo** in **Nemčijo** vršé se dogovori o podaljšanju sporazumljenja za slučaj evropske vojne. Pogajanja se nekda za obe državi ugodno vršé ter bodo kmalu končana.

Francoski ministerski predsednik objavil je ministerskemu совету, da je Nemčija prevzela var- stvo ruskih podložnikov v Bolgariji, Francija pa v Vzhodni Rumeliji. Zbornici je pa pojasnil vnanjo politiko. Poudarjal je, da Francija potrebuje dol- gega miru, da varuje svoje pridobitve. V bolgar- skem vprašanji Francija pripušča besedo državam, ki so neposredno interesovane. Želi pa, da se obra- nijo dogovori s Turčijo. Ravno tako želi Francija sporazumljenja velevlasti o egiptskem vprašanji. Francoska vlada ne bode pustila, da bi sama An- glija imela upliv v Egiptu. Od Anglije odločno za- hteva, da se jedenkrat umakne iz Egipta. Freycinet upa, da se bode ohranila nevtriliteta Sueškega pre- kopa in bode v tem smislu apeloval na evropski koncert. Vojne Francija ne želi, ker bi le ovirala njen notranji razvoj.

Rumunska zbornica se je v soboto otvo- rila s prestolnim govorom, kateri poudarja, da so odnošaji z vsemi vlastmi najboljši. Dogodki na meji vzbujajo sicer skrb, če tudi se ne tičejo Rumunije. Skrb Rumunije za mirni notranji razvoj pridobila jej je večjo veljavo, kakor jo je imela poprej. Več- jim trgovskim pogodbam je doba potekla. Kralj upa, da bodo začeta pogajanja imela dober izid. Vlada bode predložila nove trgovske pogodbe, da se uredé trgovske zadeve. Potem prestolni govor napoveduje več načrtov novih zakonov.

Dopisi.

Iz Pulja 28. novembra. (Pulj in njega bodočnost. — Ferjančič in nemški listi.) Ravnokar izišla je v Karol Geroldovem založništvu na Dunaji študija „Pola, seine Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft“. Brošura je jako spretno in zanimivo pisana. Dasi ne čitamo imena izdatelja na čelu knjižice, ni težko uganiti, iz katerih krogov da je izšla. Pisala se je izvestno po inicijativi mero- dajnih mornarskih krogov in ker se iz vsake vrstice bere živo zanimanje za pomorsko trdnjavo našo, smemo reči, da je knjižica dober prognostikon za bodočnost Puljskega mesta. Razvrščena je v pet poglavij, opisuje nam vojaško in tehniško važnost Pulja, klimatiške in zdravstvene razmere, zgodovino in starinske znamenitosti, podaje nam obilo statis- tiških podatkov o socijalnih odnošajih in o društven- nem življenji, popisuje nam položaj delavcev in stavi predloge, da bi se zboljšalo materialno stanje nji- hovo. Najzanimivejše pa je 5. poglavje, ki govori o politički organizaciji Istre, odnosno mesta Puljskega. Poglavje to je živa reklama za naše mesto na škodo drugih mest po Istri. Z živimi barvami opisuje pi- satelj veliko strateško važnost Pulja, poudarja po- trebo jednega središča provincije in predlaga, da se Pulj izbere glavnim mestom Istre. Po mislih pisatelja je sedanja decentralizacija dežele glede vseh javnih institucij velika nepravilna. V Po- rečju na pr. zboruje deželni zbor in uraduje deželni odbor; v Rovinji je okrožno sodišče in sedež trgo- vinske zbornice, v Piranu je italijanska višja realka, v Kopru italijanska višja gimnazija in učiteljsko izobraževališče; v Pazinu je gimnazija z nemškim učnim jezikom; Pulj pa je vojaška ko- lonija.

Po tem takem se vidi, da v deželnih zadevah in duhovskih vlada Poreč; v sodnijskem in trgovinskem oziru se gravituje v Rovinj; srednje-šolska mladež pa roma v Koper, Piran in Pazin. (Govoreč o šol- stvu moramo pač pokazati na nebovpijočo krivico, da ima Istra jedno gimnazijo in jedno realko z laškim in jedno gimnazijo z nemškim učnim je- zikom — za tri četrtine slovanskega prebivalstva pa — nič. To je krasna ilustracija dobrot, ki jih uživamo Slovani.)

Gori naznačena knjižica pa je zato vrlo važna za vsacega, ki se zanima za istrske zadeve, ker nam podaje, — kakor smo že rekli — nazore vladajočih krogov in je morebiti predoznanovatelj eventualnih prememb, ki se bodo še vršile v provinciji naši.

Dr. Ferjančič je politički homo novus. In ven- dar je njega kandidatura v veliki meri razburila vse širne faksijske kroge. Ves faksijski aparat deluje s skrajno silo, da se grdi mož, kateremu ta svojat ne ve družega očitati, kakor da je — mož, in sicer cel mož.

Velikej vrsti nesramnih denuncijantov, počenši od pritlikovega Ljubljanskega „Wochenblatta“ gori do mogočne „N. Fr. Presse“ pa na čelu koraka list, ki nosi ime „Deutsche Zeitung“ in katerega pišejo krivonosci — kako bi rekel Schönerer? — „borkenkäferji“. List ta je prinesel uvodni članek, ki se bavi z dr. Ferjančičem. Članek je mogel pi- sati le kak profesisk denuncijant; kaj takó podlega nismo z lepa čitali, niti v „Deutsche Zeitung“. Članek ta pa nam je piramidalen dokaz, da je „li- beralnim“ Nemcem svoboda, konstitucionalizem, parlamentarizem, in kar je več takih lepih stvari, s kojimi se gospôda ta tako rada ponaša, zgolj — humbug; kajti članek je pisan v strogo reakcijo- narnem zmislu, in sicer v najslabšem pomenu. Ova- duhu bode le povedano, da v Logatci in Postojini ni govoril državnega pravdnika namestnik Ferjančič? Razume li „D. Ztg.“ razloček?

Kar se tiče uradnika dr. Ferjančiča, naj „D. Ztg.“ le mirno spi; mož je na svojem mestu.

Da ni deutsch-österreichischer Beamte — kar mu ta list s posebno samovestjo očita — to je res? On pa za to ni nemško-avstrijsk uradnik, ker dr- žava naša potrebuje samo avstrijskih uradni- kov brez vsacega družega pridevka.

Pri nas je in mora biti normalno merilo za vrednost vsacega moža način, kako da protivniki o njem pišejo. Če vzamemo merilo to glede Ferjan- čiča v roke, potem še le vemo, kaj nam je ta mož in kaj nam še more biti.

Vsi zavedni in pravedni narodnjaki imajo te- daj vprašanje na ustnih: bodo li Notranjci izvajali potrebno moralo iz pisave protivnikov, bodo li vo- lili moža, ki je že sedaj strah protivnikov, ko še ni storil prvega koraka v parlamentarno življenje?

Upamo, da bodo Notranjci dali ugoden od- govor. C—t—č.

Iz Celja 27. novembra. (Iz pravnega in občinskega življenja.) Pred tukajšnjim okrajnim sodiščem visi zdaj pravda, v kateri gre za to, kdo da sme neko „sosesko“ (Ortschaft) pravo- močno zastopati. Občinske postave za posamične kraljevine in zemlje avstrijske ločijo naravsko „ob- čino“ od „soseske“. V štajerske občinske postavi se pač, kolikor vemo, „soseska“ ne nahaja, ampak §. 11 te postave pravi: „zasobnopravne razmere sploh in posebno lastninske in užitne pravice celih razredov ali posamičnih udov občine ostanejo ne- spremenjene“.

Občinska postava z dne 2. maja 1864 št. 5 dež. zak. torej razmer celih razredov občinskih udov ne preneja ničesar. Kakšne pa so te razmere bile o izdani občinske postave, oziroma kakšne so, to razodeva mnogokrat nezanesljivo samo ustno sporo- čilo prebivalstva. Spominjamo na Ljubno, kjer se je dolgi prepir o „razrednem premoženji“ meščan- stva na korist „razreda“ poravnal, in na Ljutomer, kjer se je prepir o „razrednem premoženji“, katero so rekli, da imajo, končal v prid občini kot taki.

Dejanska resnica je, da je na spodnjem Šta- jerskem mnogo premoženja, ki ni „občinsko blago“ in tudi ni lastnina posamičnih telesnih oseb. To so večji del tako imenovane „gmajne“, soseskine paš- niki, ne „občinski“ v zmislu občinske postave, ampak včasih vseh, včasih le nekaterih posestnikov v kaki soseski (vasi, trgu).

Ko so delali nove zemljiške knjige, zmatrali so imenovana zemljišča deloma kot priveske posa- mičnih kmetij in o tem pravi zemljiška knjiga malo pravoznansko: „S „posestvom“ (sic!) tega zemljišča (kmetije) je združena „last“ (sic!) — pride število v drobeži — zemljišča uložnika št. . . (gmajne)“. Ali pa so našli — še manj pravoznansko — da je lastnica take gmajne „soseska“ N. N. Včasih naba- jamo celo „katastralne občine“ kot lastnice, jeden- krat celo „okrajni zastop“. — Kdo pa predčuje sosesko? Kdo katastralne občine?

No, zadnje so očitvidno prišle samo s tem v zemljiške knjige kot lastnice, ker se razmerje ni prav razumelo, kakor je n. pr. šolsko poslopje ob- čine Dramlje okrajno sodišče v Konjicah zapi- salo v zemljiško knjigo kot last katastralne občine Marija Dobje, v kateri leži, katera pa kot poli- tično telo ne živi. Katastralne občine kot zemljiške lastnice so pač tudi izmed tistih mnogih, obžalovanja

vrednih in posestnikom škodljivih zmot, prenačljene in mnogokrat nesrečno izbranim uradnikom prepustene naprave novih zemljiških knjig.

Kaj pa je „soseska“ v pravnem pomenu? — Tega ne pove nobena na Štajerskem veljavna postava in upis „sosesk“ kot nositeljic premoženja v zemljiške bukve na Štajerskem je napaka tako dolgo, dokler pojem „soseske“ pravno ni določen.

Drugače na Kranjskem, kjer je uprava „soteskega premoženja“ postavno urejena in izročena trem možem, ki se volijo po načelih občinskega volilnika.

Čehi imajo tudi postavna določila o zastopu posamičnih sosesk, ki imajo posebno premoženje.

Tudi Gornjeavstrijsko ima postavno o upravi posebnega premoženja občinskih razredov.

Davčne (katastralne) občine kot osebk premoženju imajo menda samo na Goriškem, čemur bodo čisto posebne razmere pri sestavi davčnih občin povod. Na Štajerskem so se davčne občine delale mnogokrat brez ozira na politične občine, samo za uraden pomoček kot deli davčnih okrajev.

Kdo torej zastopa na Štajerskem „sosesko“? — Po občinski postavi tisti, ki so jo pred letom 1864 zastopali, česar pa ni v pismih. Torej se mora pravica do zastopa soseske in pojem soseske same, iskati v stari „šegi“. Ta šega je na spodnjem Štajerskem skoro povsod taka, da se v dobah, večinoma vsako leto, v „soseski“, ki se loči od „občine“ ali „gmajne“, izbere „župan“, — prebivalstvo ga loči od „občinskega predstojnika“ ali „purgmajstra“ (rihtarja) — in da župan oskrbuje soseskino premoženje. Če je kaj važnejega, mora župan sosedom „ukazati“, naj pridejo povedat, kaj naj bo s tem in tem.

Kar so na „ukaz“ sklenili, to stori župan v družbi z dvema drugima možema. — To je tako, kakor na Kranjskem, kjer postava tri izbrane može zapoveduje.

Taka je šega vsaj v nekaterih soseskah. Pisana ali v kako postavno vzeta pa šega na Štajerskem ni in ta pomanjkljaj v štajerskem postavodajstvu je na dan spravil začetkom rečeno pravdo, ki je že lepih denarjev požrla in mora pokopati tistega, ki jo bo zgubil. Naj bi ta članek sprožil postavu o zastopanju sosesk. Človeško življenje je tudi v ručenem slučaju prišlo v razmerje, v katerem sodnik za razsodbo pravice in krivice pisane postave nema, kajti nekdanja razloka štajerskega deželnega odbora, da se je ravnati v rečenih slučajih po državljanem zakoniku o skupnem lastništvu, pač menda ni po imenovanju določbi občinske postave. „Stidsteirische Post.“

Iz Žužemberka 27. novembra. [Izv. dop.] Včeraj upelil je požar v Stranski vasi tik Žužemberka 2 poslopji hišo in pod. Da si sta bila objekta majhna, in je pričelo goreti ob 5. uri popoldne, gorelo je vendar še pozno v noč in stražiti so morali do jutra, ker ni bilo popolnem pogašeno. K sreči je bil miren, brezvetern dan. Kaj bi bilo, da bi bila navstala silna sapa, katera veje po Krški dolini malo da ne vsaki dan. Ogenj bi se bil grozovito širil in stali bi popolnem brez moči pred elementarno silo, kajti jedina brizgalnica starega sistema, v katero se še s škafi voda nosi, in pri kateri vsak dela in zapoveduje, kakor hoče, bi prav nič ne koristila. Če še pri tako majhnem požaru nič ne opravi, kamo li še pri velikem. Treba nam je torej boljših novejših naprav, treba nam pred vsem združenega delovanja pod vrhovnim poveljem z jedno besedo, treba nam, krvavo potreba požarne brambe. Skrajni čas je že, da se trg, tako velik kakor Žužemberk, ki broji blizu 1009 prebivalcev, preskrbel s tako brezmejno potrebnim društvom. Odveč je, tu razkladati važnost in potrebo gasilnih društev; kdor tega sam ne vidi, njemu ni pomagati, on je slep in se je za dve stoletji prekasno rodil.

Zbudite se torej, in na delo! Na delo g. župan! Vi v tej zadevi lahko največ storite. Vi imate oblast v rokah; mladi ste, delavni, inteligentni. Hajd! stecite si zaslug za svoj rojstni kraj! Osnutev gasilnega društva bodi Vam prvo in najnujnejše delo. Brez odmora je vzemite v roke; vsaj ne bode manjkalo ni kapitala, ni krepkih in čvrstih močij. Potreben drobiž se bo že dobil. Banka Slavija, pri kateri je zavarovana večina poslopj, knez Auersperg, čigar tovarna jo tako blizu, bližnje soseske, kakor Zagradec in Dvor, bodo radi pripomogli z doneski. Udov, delavnih in podpornih, bi ne manjkalo. In če je osnovanje gasilnega društva bilo mogoče

malim vasicam, pa bi to bilo nemogoče v trgu Žužemberku? Le dela je treba, resnega in vztrajnega dela. Zbudi se Žužemberk, iz svoje zaspanosti, gibaj se in pokaži svetu, da nisi zaostal toliko v kulturi, da imaš še inteligencije in življenjske moči v sebi, dosti, da še sam iz sebe kaj narediš. Možje, ki se tako radi ponašate s svojim tržanstvom, pokažite, da vam je res kaj na blaginji trga, ne le z baharijo, temveč z delavnostjo, in spominjajte se besedij Rückert-ovih:

Das sind die Weisen,
Die durch Irrthum zur Wahrheit reisen. — — —

Domače stvari.

— (Notranjske volitve) končan je danes prvi del in izvoljen deželni poslanec g. Hinko Kavčič z Razdrtega. Drugi del vršil se bode danes teden, ko bode izvoljen dr. Ferjančič državnim poslancem. Konservativni naš kolga je sicer nasprotnega mnenja, česar mu nihče v zlo šteti ne more, a zdi se nam vendar zelo neprevidno, sedaj že navajati številke, ki se bodo stoprav v dan volitve pokazale. Na medvedovo kožo piti še nikdar ni bilo dobro in mi že danes lahko povemo, da številke, ki jih je bil navel „Slovenec“ neso resnične. Z resnico sprisi se je tudi Slovenec dopisnik, pismo ob shodu v Postojini. Ni se ravnal po gaslu „Diligite veritatem, filiam Dei“, marveč zlobno iz g. Gruntarja govora izpustil cel stavek, potem pa govorniku očital, da njegovemu govoru nedostaja logike. Tako poročanje je lokavo, lepo pa ni, in ne zavidamo dopisniku veselja, ki ga mu je prouzročila ta eskamotaza. — Z notranjsko volitvijo peča se tudi „Deutsche Wacht“, pa s svojo navadno okornostjo in z nadpisom „Die Reichsrathswahl in Unterkrain“. Iz tega nadpisa sklepamo, da Celjski pismouki ne vedo, kje je Dolenjska ali pa Notranjska, ali pa, da so bili zopet v svoji „feuchtfrohlichbeschauliche Seligkeit“.

— (Imenovanja.) V politični upravi Kranjske zvršile so se nastopne premembe: Začasna okr. komisarja g. Henrik grof Attems in g. Oskar vit. Kaltenegger imenovana sta definitivnima. Vladni koncipisti gg.: Josip Orešek, Josip Rihar in dr. Fran Zbašnik imenovani so začasnimi okrajnimi komisarji. Začasni vladni koncipist g. Štefan Lapajne imenovan je definitivnim, konceptni praktikantje Viljem vitez Laschan pl. Moorland, Anton Klein in Karol Deperis imenovani so začasnimi vladnimi koncipisti.

— (Dekanom Jareninskim) imenovan je g. Josip Flek, župnik v Jarenini.

— (Gospa Josipina Hotschevar), posestnica na Krškem, darovala je prostovoljni požarni brambi v Št. Jarneji 50 gld.

— (Premeščen) je vsled lastne prošnje c. kr. notar Viktor Vessel, sin pesnika Koseškega, iz Gradiške v Trst. Mož je, kakor piše „Edinost“, slovenščine zmožen, kar za slovenskega pesnika sina ni posebna zasluga.

— (Umrla) je včeraj zvečer ob 8. uri gospa Virginija Kolman, rojena Schneider, soproga znane Ljubljanskega trgovca in hišnega posestnika bivšega odbornika Ljubljanskega. R. I. P.!

— (Preširnov večer) priredila nam je včeraj naša čitalnica. Program obsejal je večinoma pevske točke, pri katerih smo z veseljem opazovali, da je pevski naš zbor sedaj v pravem tiru. Izboru nemu pevskemu gradivu, kakeršnega se v Ljubljani, zlasti pa mej čitalniškimi pevci v izobilji nahaja treba samo zborovodje, kakor je g. Gerbič, in uspeh je neizogiben. Moški in mešani zbor žela sta včeraj mnogo pohvale, Soedermannova „Kmetška svatba“ morala se je vsled burnega ploskanja ponavljati, čveterospev Gerbičev „Ljubici pod oknom“ (Trtnik, Štamcar, Pajsar, Petrič) je povsem ugajal. V tretji točki nastopil je g. A. Foerster ml., slavnega našega skladatelja sin, in sviral na glasoviru Schulhoffovo „Fantazijo o čeških narodnih pesnih“ in izzval z lepo svojo igro splošno in navdušno pohvalo. Mladi g. Foerster, ki je popoldne tudi v Filharmoničnem koncertu stekel si veliko priznanje, ima izvestno lepo prihodnost pred seboj in čestitati se sme g. Foersterju na toli nadobudnem sinu. Zadnja točka bil je Preširnov „Krst pri Savici“. Ne da se tajiti, da je „Krst pri Savici“ velike pesniške lepote, ravno tako gotovo pa je tudi, da v obliki, ki mu jo je pesnik dal, ni za oder. To se je tudi včeraj pokazalo. Gosp. Borštnik deklamoval je sicer uvod jako dobro, gospodična Podkraj-

škova bila je prav lepa Bogomila in skazala se nadarjeno in spretno, predstavljajci bili so svojim ulogam vidno marljivo priučeni, a vendar ni bilo pravega efekta. Omenjati nam je še posebej, da je bila Črtomirova oprava nesrečno izbrana. To ni bil staroslovenski vitez, marveč bil bi po svojem kostumu laglje predstavljal Karola Moora ali kakega srednjeveškega graščaka.

— (Vreme), ki je včeraj bilo krasno, je danes neprijetno, prava Londonska megla razprostira se po mestu.

— (Tatove), ki so zadnjič ulomili v g. Perdana prodajalnico na cesarja Josipa trgu, so že zasledili in jednega že deli pod ključ. Doma so iz Trzine, katere prebivalci so glede 7. božje zapovedi itak že na slabem glasu. Konj in voz, na katerem so se tatovi pripeljali in z ukradenim blagom odpeljali, sta lastnina nekega Mačka, katero ime je v kriminalni zgodovini tudi že znano. Maček je sicer ubežal, a brez dvojbe tudi on ne odide zaslužen kazni.

— (Na vseučiliščih v Gradci) bilo je v poletnem semestru upisanih 718 Nemcev, 176 Italijanov, 174 Srbov in Hrvatov, 59 Slovencev 26 Čebov, 24 Mažarov, 14 Poljakov.

— (Loterija Marijine bratovščine v Ljubljani.) Vsled dovoljenja c. kr. finančnega ministerstva je srečkanje dobrodelne loterije Marijine bratovščine v Ljubljani na korist ubožni hiši „Marijin dom“ za jedno leto t. j. do 1. decembra 1887 preloženo.

— (Pri sv. Luciji) na Primorskem odkritih je doslej 2400 predzgodovinskih grobov, torej večje število, nego so slavni „Hallstädter-Funde“.

— (Celjsko učiteljsko društvo) ima v četrtek dne 2. decembra t. l. ob 11. uri dopoludne v Celjski okoliški šoli svoj redni mesečni zbor. Dnevni red: a) Petje. b) Zapisnik. c) Društvene zadeve. d) Črtice iz botanične zgodovine; govori g. Fr. Kocbek. e) O šolskih knjižnicah; govori g. A. Brezovnik. f) Predlogi. — Ker so napovedani važni predlogi, pričakuje prav obilne udeležbe odbor.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Begunjah na Gorenjskem. Plača 450 gld., službena doklada 30 gld. in stanovanje Prošnje do 15. decembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Šmarje pri Jelšah 29. novembra. Včeraj ustanovila se je tukaj podružnica sv. Cirila in Metoda.

Postojina 29. novembra. Deželni poslanec izvoljen Hinko Kavčič s 60 glasovi. Fran Križaj dobil 32, Leopold Dekleva 1 glas.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. nov.	7. zjutraj	739.85 mm.	-4.4° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	740.84 mm.	4.2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	744.82 mm.	2.6° C	sl. zah.	obl.	
28. nov.	7. zjutraj	746.17 mm.	2.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	745.16 mm.	6.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	744.96 mm.	-1.2° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 8.0° in 2.5°, za 1.5° pod in 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 20	kr.
Srebrna renta	81	80
Zlata renta	114	95
5% marčna renta	101	15
Akcije narodne banke	889	—
Kreditne akcije	258	80
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	9	96
C. kr. cekini	5	93
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	104	80
Ogrska papirna renta 5%	94	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	50

Bogu Vsemogočnemu je dopalo po svojem nezapodljivem sklepu poklicati k sebi našo iskreno ljubljeno soprogo, oziroma mater, hčer in sestro, blagorodno gospo

VIRGINIJO KOLLMANN, roj. SCHNEIDER,

po kratkejši bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, danes 28. t. m. ob 8. uri zvečer, v 35. letu njene dobe.

Pozemeljski ostanki pokojne se bodo v torek 30. t. m. ob 1/2. uri popoldne vzdignili v hiši žalosti na Mestnem trgu št. 7 in po slovesnem blagoslovljenju položili na pokopališči pri sv. Krištofu v lasten grob.

Svete maše zadušnice brale se bodo v škofijski cerkvi pri sv. Nikolaji.

V Ljubljani, dne 28. novembra 1886.

Fran Kollmann,
suprog.
Sigmund Schneider, Rudolf Schneider,
oče. brat.
Friderik, Robert, Marija, Ana,
otroci. (883)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotlačnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s zlatim obrezkom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičovo samo dosti priporoča. Opozorjava samo, da je cena tej istini elegantni knjigi zelo nizka, in uverjena sva, da bode vsakdo, ki ima uže tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v sred segajočimi pesmicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Paznik drvarjev (Holzmeister)

za prevažanje lesa po šumske železnici, ki more uložiti kavcijo, vsprejeti se pri nekej gozdariji na Hrvatskem. — Pispa pošiljajo naj se gozdarju Kratochwill-u, pošta Vrbovec, na Hrvatskem. (876—2)

Za sv. Miklavža

priporoča

Ivan Föderl-ova

nasladna pekarija
raznovrstnih (880—2)

pekarstev srednje in najfinerše vrste za čaj, marzipan in grahast suhar (Schrotzwieback), potvice, makove in orehove rožičke, suhar iz cimeta ali vanilije i. t. d.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrplosti u. h., skuženem želodeci, pomaukanji slasti do jedij, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748—3)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prošnja.

Oni gospodje, ki so bili dne 22. septembra 1884 popoldne v kleti vinotrčca gosp. J. C. Juvančiča, so prošeni, naslov in stanovanje objaviti J. Jonke-tu, Gradišče št. 2 (872—2)

Tudi:
27. novembra.
Pri stolu: Friedl z Dunaja. — Nagelmayr: iz Celovca. — Morgenstern z Dunaja. — Moline iz Železnikov. — Streif, Herz z Dunaja. — Nossan iz Zagreba. — Kart z Dunaja. — Schütz iz Gradca.
Pri mizi: Rosenwasser z Dunaja. — Hauff iz Koberja. — Stampka iz Trsta.
Pri avstrijskem cesarju: Meers aus iz Pulja.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Proda ali v najem se odda

v nekem jako živahnem trgu, tik farne cerkve, na okrajni cesti

prostorna hiša,

pripravna za vsako trgovino ali obrt, s petimi sobami, prodajalnic z vsemi pripravami, hlevom, kletjo, ledenico, dvoriščem, gozdom in njivami. — Kaj več pisмено ali ustmeno pri Franu Kovač-i, trgovci in posestniku v Travniku pri Raketu. (882—1)

Žrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. 11 samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waltnergasse 6. (787—80)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitek v najsrečnejem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najprovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utišanim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

9. decembrom 1886 (kateri dan bode žrebanje prvega razreda)

nam direktno doposlati.

(773—13)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.